

[Ellinger.]

faldende lavt, fordi vi havde haft rig Lejlighed til at se og værdsætte hans gode Arbejde, og fordi Vinduene delvis maatte sættes ind paa en Tid, da Højskolen var i Gang, og Arbejdet derfor jævnlid afbrydes paa Grund af Forelæsninger med mere; saa kunde Folkene udføre Arbejde andetsteds paa Højskolen, men hvis en ny Mester havde faaet Arbejdet, vilde vi være kommet til at betale for tabt Arbejdstid. Det kan saaledes blive dyrt at følge den økonomisk-kritiske Sagkundskab. Men denne kunde jo ogsaa sige sig selv — og det finder ogsaa Anvendelse i mange andre Tilfælde af dens Kritik —, at det kan volde adskillig Gene at have ensartet Arbejde under forskellige Mestre gaende samtidig paa en forholdsvis lille Byggeplads.

Ethvert forstandigt Menneske maatte altsaa sige, at vi har baaret os ganske overordentlig fornuftigt ad ved vor Handlemaade, men Hovedrevisoratet sidder og laver Hokuspokus med nogle Tal uden at interessere sig for Virkeligheden. Havde det gjort det, saa havde det talt med os om dette og de uhyre mange andre Tilfælde, men med Omhu undgaar det at faa de Oplysninger, som er paakrævet. For øvrigt kan ethvert fornuftigt Menneske sige sig selv, at det hele Ræsonnement, som Hovedrevisoratet benytter, er ganske hen i det blaa. Bygningssnedkernes Aktieselskab, som her var højestbydende af de 20 fornuftige Tilbud, har i andre Tilfælde været den lavest bydende og derfor faaet Arbejdet. Murer-svendenes Aktieselskab har i nogle Tilfælde været den lavest bydende og faaet Arbejdet, men andre Gange har det ligget højere, ja en Gang var det endogsaa højestbydende. Ja, men er det da ikke for galt, at en Autoritet, thi Hovedrevisoratet optræder nemlig her som Autoritet, underbygger en Kritik af, hvad ansvarsbevidste og fornuftige Folk gør, med saadant noget Pjank! Mistænkeliggørelse er i det hele taget det fremtrædende Træk i Hovedrevisoratets Kritik. Vi ser da, at dette Hovedrevisoratets Eksempel, der skulde tjene til at slaa os, ikke godtgør andet end Fortielse, Fordrejelse og Pjank fra Hovedrevisoratets Side.

Jeg benytter Lejligheden til at anmode om, at man vil tage Ordet og modsige mig, hvis man finder, der er noget forkert i det, jeg siger. Jeg har kun eet Maal, og det er Sandheden; maatte andre altid stile mod det samme Maal.

En anden vægtig Ankepost er følgende:

„Som Eksempel paa den alt for indskrænkede Kreds af indbudte Firmaer skal

efter Byggeudvalgsprotokollen anføres, at efter at det allerede var bestemt, mellem hvilke Firmaer (3) en bunden Udbydelse af et Varmeanlæg, Tilbudssummen ca. 28 000 Kr., skulde afholdes, anmodede tre andre Firmaer skriftligt om Tilladelse til ogsaa at fremkomme med Tilbud, hvilket blev bevilget.“

Dette er da, har Folketingsudvalget sikkert sagt, eller kunnet sige, klart nok. Aah, ja, men maa jeg bringe Hovedrevisoratet Byggeudvalgets varmeste Tak for Fremdragelsen af dette Tilfælde, fordi det af bemeldte Protokol, som det Sandheden elskende Hovedrevisorat selv har, fremgaar, at da saa Tilbudene indkom, viste det sig, at disse tre sidste Tilbud alle laa højere end de tre første. Se, havde nu Hovedrevisoratet handlet ærligt mod os, saa havde det sagt: Det maa indrømmes, at dette Eksempel viser, at Byggeudvalget har forstaaet at vælge de rette Firmaer ved en bunden Licitation, men saadant ligger jo ganske udenfor Hovedrevisoratets Hensigter. Det kunde saa have ladet Eksemplet falde, men det har det kviet sig ved, og derfor gør det det værste, det kunde gøre, nemlig kun at sige den halve Sandhed. Det har neppe kendt det gamle Ord, der siger: En halv Sandhed er ofte en hel Rævesteg.

Det er det forbigrede med ham dér, som nu staar paa Talerstolen, at nu havde vi dog lagt Beslag paa Protokollen, og saa staar han dér og ødelægger hele Spillet for os. Thi jeg spørger: Er der nogen, som vil staa frem her og sige, at det er Coutume blandt redeligt tænkende Mennesker at bære sig saaledes ad, som Hovedrevisoratet her har gjort, og er der Mening skabt i, at en gammel — og jeg tør vel sige veltjent — Embedsmand skal være udsat for sligt af en yngre, som ad denne Vej skal tjene sine Sporer?

Saadan er Angrebspunkterne, og jeg kunde fortsætte, men jeg tænker mig, at Hovedrevisoratet har faaet nok paa dette Hovedpunkt af dets Kritik, og jeg maa ogsaa have Tid til alt det øvrige. Hovedrevisoratet giver, som jeg har nævnt, en lang, udførlig Belæring om, hvad vi rettelig burde have gjort. At give Belæring er aabenbart meget yndet i Hovedrevisoratet. I Efteraaret holdt en Hovedrevisor et moralsk belærende Foredrag i „Berlingske Tidende“ for en nu afgaaet Embedsmand under Marineministeriet om de Pligter, man har i Retning af Tilsyn, naar man sidder i en overordnet Stilling. Jeg tænker mig, at han, som da var Formand for det mystiske Selskab Christian Wulff & Co., som er opkaldt efter ham selv, og som ikke